Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 131 017 van 8 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 1 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. LECOMPTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 3 oktober 1987 te New Takoradi. U liep school van 1993 tot 1998, en hielp nadien uw moeder bij het verkopen van vis. In het jaar 2005 volgde u gedurende een drietal maanden een opleiding als mechanieker, waarmee u hier en daar wat kon bijverdienen. U werkte ook op de markt te Takoradi. U woonde te New Takoradi tot het jaar 2010, en huurde nadien samen met een vriend een huis te Kwesimintim, nabij Takoradi. Wanneer u in het jaar 2013 een bezoek bracht aan (K.) – een vriend van u, die woonde in de omgeving waar vele mensen van de etnie Haussa woonden –zag u dat personen van de etnie Haussa een meisje probeerden te besnijden, en dit choqueerde u. U bent gekant tegen vrouwenbesnijdenissen, en wilt niet

dat noordelingen die zich in het zuiden vestigen, dit gebruik toepassen. U besloot daarop een manifestatie te organiseren tegen vrouwenbesnijdenis, een manifestatie waarvoor u voorafgaandelijk evenwel geen toestemming vroeg. De manifestatie vond plaats in augustus 2013, en alles ging goed, tot jullie – op weg naar Takoradi – tegengehouden werden door vier pick-ups die de weg blokkeerden. Er waren een tien à twaalf personen bij deze pick-ups, in burgerkledij, en dezen arresteerden een 20-tal manifestanten, waaronder u. Jullie werden naar een onvoltooid gebouw gevoerd, waar jullie geslagen werden en opgesloten. Nadat deze personen weer weggingen, sloegen jullie erin dit gebouw te ontvluchten, door het openbreken van de ramen en deuren. U vluchtte daarop naar Cape Coast, waar u onderdook bij een vriend. Te Cape Coast vernam u dat de mensen die manifesteerden, en nadien ontsnapten, gezocht werden, ook te Cape Coast. U ging daarop naar Komenda, vanwaar u per wagen verder reisde naar Abidjan, te Ivoorkust. U verliet Ghana op 15 september 2013, en kwam te Abidjan aan op de 16e. U verbleef er bij een zekere (J.) die u daar ontmoette, tot u zich, samen met (J.), op 5 oktober 2013 in een boot verstopte. U verliet die dag Ivoorkust, en reisde per boot naar België. Een dag nadat u aankwam te België, op 22 oktober 2013, vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Wat betreft de door u opgeworpen problemen te Ghana, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen. Er dient immes te worden vastgesteld dat u het door u geopperde asielrelaas, geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.

Ten eerste dient vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geenszins aannemelijk bevonden wordt.

U verklaarde dat, wanneer u een bezoek bracht aan (K.)– een vriend van u, die woonde in de omgeving waar vele mensen van de etnie Haussa woonden – u er zag dat personen van de etnie Haussa een meisje probeerden te besnijden, en dit u choqueerde (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U riep daarop mensen samen om te manifesteren. ***Gevraagd of vrouwenbesnijdenissen toegelaten zijn in Ghana, antwoordde u dat het niet langer geaccepteerd wordt, en verklaarde u verder – correct – dat de Ghanese wet het niet toelaat. Gevraagd of u, wanneer u zag dat er een meisje werd besneden, u dit ging rapporteren bij de politie, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom u niet naar de politie ging, antwoordde u dat u daar niet aan dacht*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd* ***of u er dan wel aan dacht om een manifestatie te organiseren****, en nogmaals gevraagd waarom u niet naar de politie ging om er aan te geven dat er vrouwenbesnijdenissen plaatsvinden,* ***verklaarde u – opmerkelijk genoeg – dat het verkiezingstijd was, jullie de verkiezingen niet wilden verstoren, en jullie daarom besloten om te gaan manifesteren – een verklaring die nergens op slaat, gezien het organiseren van niet-aangevraagde manifestaties, een potentieel veel grotere verstorende kracht heeft, dan het neerleggen van een klacht bij de politie****. Opnieuw gevraagd waarom u niet naar de politie ging om er aan te geven wat u zag, gezien u wou dat het ophield, antwoordde u* ***dat het waar is dat u dat had moeten doen, maar u er niet aan gedacht heeft****. Opnieuw geconfronteerd met de* ***bevreemdende vaststelling dat u er blijkbaar wel aan dacht om een manifestatie te organiseren****, verklaarde u – de bevreemdende vaststelling waarmee u geconfronteerd werd* ***volledig negerend*** *– dat u gechoqueerd was door wat u had gezien, en u besloot om te gaan demonstreren. U erop gewezen dat vrouwenbesnijdenissen reeds illegaal zijn in Ghana, en dat het dan weinig nut heeft om te gaan manifesteren, zonder de politie in te lichten over het voorkomen ervan, antwoordde u* ***ontwijkend*** *dat jullie besloten te manifesteren wanneer u het in uw buurt zag.* ***U gevraagd of u dan niet wou dat de mensen die u een besnijdenis zag uitvoeren, tegengehouden en berecht zouden worden, gezien een manifestatie van een 20-tal personen daarbij niet zou helpen****, herhaalde u opnieuw dat u gechoqueerd was en dat jullie die mensen wilden laten weten dat het niet goed is wat ze doen.* ***Gevraagd of u, voorafgaand aan deze manifestatie, ooit andere zaken ondernam, om het gebruik van vrouwenbesnijdenissen tegen te gaan****, antwoordde u de vraag ontwijkend, dat jullie zeiden dat ze ermee moesten ophouden. U verklaarde verder dat, nadat u dat zei, jullie gingen manifesteren, en* ***u nooit iets anders ondernam****. U er na de pauze nogmaals op gewezen dat vrouwenbesnijdenissen illegaal zijn in Ghana, en de autoriteiten er ook tegen optreden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), en gevraagd welke zin het dan heeft om te manifesteren, en of het niet veel zinvoller zou zijn de politie in te lichten, wanneer u van vrouwenbesnijdenissen weet heeft, verklaarde u* ***ontwijkend en vaagweg****, dat noordelingen verhuisden naar het zuiden en daar vrouwenbesnijdenissen uitvoeren.* ***Het dient reeds opgemerkt dat het door u geopperde asielrelaas, bijzonder weinig aannemelijk is. Immers, dat u na het zien van een meisje dat werd besneden, meteen besloot een manifestatie te organiseren, zonder de politie in te lichten over uw vaststelling dat er vrouwenbesnijdenissen plaatsvonden – een strafbaar feit in Ghana – enkel en alleen 'omdat u er***

niet aan gedacht heeft', is geenzsins aannemelijk. Dat u voorts ook de verkiezingen niet wilde verstoren door een aangifte te doen bij de politie, en daarom besloot om te manifesteren, zijn verklaringen die uw relaas allesbehalve aannemelijker maken.

Afgezien van bovenstaande vaststellingen, dient vastgesteld dat u meerdere tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot kernaspecten van het door u geopperde asielrelaas, en dat u manifest leugenachtige verklaringen aflegde met betrekking tot de door u, ter ondersteuning van uw asielrelaas, neergelegde foto's. Onderstaande vaststellingen doen dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen.

U verklaarde dat u uit Kwesimintim vertrok op ***26 augustus 2013*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.4), u dezelfde dag nog –* ***26 augustus 2013*** *– aankwam te Cape Coast (zie gehoorverslag CGVS, p.8), en dat de manifestatie die u georganiseerd had te Kwesimintim plaatsvond op* ***26 augustus 2013*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.12).* ***U later tijdens het gehoor op het CGVS, ter bevestiging nogmaals gevraagd wanneer u die manifestatie organiseerde, antwoordde u wederom 26 augustus 2013*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.16). U erop gewezen* ***dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken*** *(verder DVZ), waar u uw asielaanvraag indiende,* ***verklaarde dat u op 20 augustus 2013 naar Cape Coast ging, antwoordde u – opmerkelijk genoeg – bevestigend*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.17). U erop gewezen dat u verklaarde dat de door u georganiseerde manifestatie plaatsvond op de 26e augustus, antwoordde u – allerminst overtuigend –* ***dat u zich vergiste, en het op de 20e was****.* ***Dat u zich vier maal coherent vergist zou hebben betreffende de datum waarop u zelf een manifestatie zou hebben georganiseerd, waarop u gearresteerd zou zijn geworden, en waarop u geslagen werd en diende onder te duiken, is niet geloofwaardig en weet niet te overtuigen. U verklaarde steeds dat u op de 26e augustus de door u geopperde manifestatie organiseerde, en u bleef steeds volharden dat dit de datum was waarop u gearresteerd werd en diende onder te duiken in Cape Coast. Dat u dan, nadat u geconfronteerd wordt met uw tegenstrijdige verklaring afgelegd op DVZ, simpelweg uw verklaringen aanpast en oppert dat u zich vergiste, is geenszins geloofwaardig, en doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag.*** *U gevraagd of u een petitie maakte, vroeg u zich af waarover (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U gevraagd* ***of er een petitie werd georganiseerd*** *tegen het gebruik van vrouwenbesnijdenis,* ***antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat jullie dat niet deden*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.15). U geconfronteerd met de vaststelling* ***dat u op de DVZ verklaarde dat er een petitie was voorafgaand de manifestatie*** *(zie 'Vragenlijst CGVS', vraag 5),* ***antwoordde u dat u dat niet zei.*** *U letterlijk uw verklaring, afgelegd op de DVZ, voorgelezen, verklaarde u –* ***herhalend, niets verhelderend en de tegenstrijdigheid waarmee u geconfronteerd werd volkomen negerend*** *– dat de manifestatie in augustus was en jullie gearresteerd werden. Gevraagd waarover uw verklaringen op de DVZ met betrekking tot die petitie dan gingen, antwoordde u opnieuw* ***dat u dat niet zei. Het loutere ontkennen van de verklaringen die u aflegde op de DVZ, en die u tevens achteraf nogmaals werden voorgelezen in de taal Fanti, weet niet te overtuigen en schaadt verder de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van verklaringen.*** *U legde, ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas,* ***4 foto's neer van gebouwen en hutten die met een buldozer vernield worden. Op 3 van deze foto's staat er een begeleidend tekstje, waarbij op 1 foto de fotograaf vermeld wordt – net zoals het in een krant gebruikelijk is om te doen.*** *Betreffende deze foto's verklaarde u dat het huizen te Kwesimintim betreft – waaronder het uwe – die vernield werden onder politiebegeleiding, omdat ze gebouwd werden op grond die de overheid toebehoort, en daar dus niet mochten staan (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en 11). U verklaarde verder dat de reden voor deze vernieling erin bestond dat jullie zonder toestemming manifesteerden, en de wet dus overtraden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U verklaarde dat de plek werd vernield, en er daarna foto's werden geplaatst op deze plek (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw vriend nam foto's van deze foto's, zo verklaarde u verder, en stuurde ze u op. Gevraagd wie die foto's daar plaatste op die plek, antwoordde u dat het misschien de politie was. Gevraagd waarom de politie op de plek van vernieling een foto zou plaatsen met de tekst "de slachtoffers zien hoe de politie hun gebouwen sloopt", antwoordde u te denken dat ze dat deden omwille van wat jullie deden [zonder toestemming manifesteren] (zie gehoorverslag CGVS, p.12).* ***Gevraagd of u 'Adentan Aviation' te Accra kent, antwoordde u ontkennend*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.17). Gevraagd of u 'Graphic News' kent, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p.18).* ***U ermee geconfronteerd dat de door u neergelegde foto's, teruggevonden werden bij een artikel dat handelt over het slopen van illegaal gebouwde huizen te Accra, in Adentan Aviation****, antwoordde u dat dat iets verschillend is. U er door de protection officer die u hoorde,* ***erop gewezen dat identiek dezelfde foto's voorkomen op de nieuwswebsite 'Graphic Online', bij een artikel dat handelt over het slopen van huizen te Accra, en u een beeld van dit artikel getoond, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat dat daar***

niet was**. U erop gewezen **dat het overduidelijk aan de foto's die u neerlegde, te zien valt dat deze uit een nieuwsartikel komen**, en de fotograaf er zelfs op vermeld wordt, en gevraagd hoe u dit alles weet te verklaren, antwoordde u enkel dat u er niet was, en beweerde u dat u het meisje, dat op één van de door u neergelegde foto's voorkomt, kent en zij in Kwesimintim woont. **Deze verklaringen weten allerminst te overtuigen. De door u neergelegde foto's zijn afkomstig van uit een nieuwsartikel betreffende de sloop van huizen te Accra, en heeft geen uitstaans met het door u geopperde asielrelaas. Dat u, zelfs nadat u hiermee geconfronteerd werd, blijft volharden dat het de buurt zou betreffen waar u te Kwesimintim woonde, en u halsstarrig vasthoudt aan uw leugenachtige verklaringen, bevestigt enkel de hierboven reeds vastgestelde, volkomen ongeloofwaardigheid van het door u geopperd asielrelaas.
Bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u het door u geopperde asielrelaas, allesbehalve geloofwaardig heeft weten te maken. Er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen, en de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.
Afgezien van de 4 foto's die u neerlegde en hierboven reeds besproken werden, legde u geen enkel document neer – noch ter ondersteuning van de door u voorgehouden identiteit en nationaliteit, noch ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Verzoeker stelt dat hij *"buiten de duidelijke vergissing van het CGVS nopens de huwelijkse staat van verzoeker (Vriend)"* instemt met het feitenrelaas in de bestreden beslissing.

1.3. Dient te worden vastgesteld dat in het feitenrelaas in de bestreden beslissing geen melding gemaakt wordt van verzoekers huwelijkse staat, dat verzoeker verklaarde dat hij ongehuwd en niet in een relatie was en dat de in het feitenrelaas in de bestreden beslissing opgenomen vermelding dat verzoeker samen met een vriend een huis huurde een getrouwe weergave vormt van zijn gezegden bij het CGVS (administratief dossier, stuk 3, p.4, 7).

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan *"van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag"*. Hij acht daarnaast artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden.

Volgens verzoeker blijkt uit zijn verklaringen dat hij voldoende redenen heeft om te vermoeden dat zijn leven en vrijheid in gevaar zijn in zijn land van herkomst. Vervolging kan ook verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden of maatschappelijke dreigingen te bestrijden en verzoeker heeft net daarvan te lijden.

Het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in hun eigen land wordt vaak meegenomen naar de asielinstanties waar zij terechtkomen. Verzoeker heeft echter gedetailleerde informatie gegeven en geantwoord op alle vragen en opmerkingen. Bovendien is hij bereid bijkomende vragen te beantwoorden.

Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) een verkeerde lezing en interpretatie doet van het gehoor. Hij stelt met klem nooit getuige te zijn geweest van enige besnijdenis. Wel kwam hij te weten dat er een besnijdenis had plaatsgevonden in de onmiddellijke omgeving van zijn vrienden. Naar de ordediensten gaan is niet realistisch. Er zijn geen geregelde ordediensten. Minstens zijn deze niet toegankelijk voor de gewone bevolking. Hij dacht hieraan dan ook niet omdat dit een louter theoretisch middel was. Dat besnijdenissen reeds illegaal zijn wil niet zeggen dat deze niet worden toegepast. Verzoeker wenste hiertegen op te komen en kwam daardoor in de problemen.

Inzake de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden, vergeet het CGVS rekening te houden met verzoekers sociale en culturele achtergrond. Het CGVS gaat er verkeerdelijk vanuit dat een

perfecte reconstructie van de feiten mogelijk is door een ongeschoolde. De tegenstrijdigheden zijn voorts niet van aard om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken en betreffen in eerste instantie feitelijkheden *"die niet de kern van de zaak raken"*. Volgens verzoeker is het normaal dat men tijdens een interview van enkele uren zaken door elkaar haalt en zich vergist over enkele data. Verzoeker erkende bij eerste confrontatie dat hij zich vergiste. Verzoeker kan voorts bevestigen dat hij bij de DVZ niets vertelde over een petitie. Het CGVS erkent deze mogelijkheid niet en beschouwt de DVZ blijkbaar als onfeilbaar. Bij de DVZ worden asielzoekers echter gevraagd kort te zijn en worden bepaalde fouten niet rechtgezet. Verzoeker kan niet zeggen dat er zaken kloppen waar deze niet verduidelijkt werden bij de DVZ.

Omtrent de neergelegde foto's, voert verzoeker aan:
"Verzoeker kreeg informatie dat de woningen werden afgebroken, er werden hem foto's overgemaakt. Verzoeker gaf deze informatie aan het CGVS. Verzoeker kon bevestigen dat de woningen die afgebroken werden deze zijn zoals hij heeft aangegeven. Er is geen enkel objectief element om te oordelen dat de bedoelde website meer accurate gegevens zou bevatten.
Verzoeker was bovendien niet aanwezig en heeft enkel de bekomen informatie doorgegeven."

Verder stelt hij:
"Het CGVS heeft de plicht om asielaanvragen ten gronde te onderzoeken, niet enkel met het oog op de weigering van de aanvraag, maar net zoals een onderzoeksrechter, met de plicht de waarheid aan het licht te brengen.
Verzoeker heeft echter sterk de indruk dat het CGVS niet dit doel voor ogen had bij de behandeling van zijn asielaanvraag.
(…)
Het CGVS denkt, leest en beslist in ZWART-WIT, zonder rekening te houden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide en met de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in het land van oorsprong.
Uit het interview blijkt duidelijk dat het CGVS op geen enkel ogenblik heeft getracht de waarheid te vinden, laat staan getracht heeft te achterhalen waarom verzoeker haar land heeft verlaten.
(…)
Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij tijdens zijn voorgaande interviews reeds omstandig uiteenzette en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal slechts haar onwil aantoont om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.
Verzoekende partij verwijst naar zijn consistente verklaringen in de procedure, en is van mening dat deze op zichzelf reeds het tegendeel bewijzen, nl. dat hij wel degelijk gegronde vrees had voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.
Verzoeker verwijst trouwens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwisting, waarin duidelijk wordt gesteld dat, zo er twijfel bestaat over bepaalde feiten in het verhaal van verzoeker, of zo er onduidelijkheden ontstaan bij het nalezen van het asielrelaas, de Commissaris-Generaal de plicht heeft te onderzoeken of er vrees voor vervolging bestaat, minstens de geloofwaardigheid van de verklaringen verder uit te diepen.
Verzoekende partij is van mening dat men dient rekening te houden met de feitelijke situatie in zijn land van herkomst en zijn persoonlijke situatie. (RvV 29 mei 2008, nr. 12.032, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, 2008, afl. 4, p. 285; RvV 22 mei 2008, nr. 11.552, l.c; RvV 26 november 2008, nr. 19.307, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, 2009, afl. 2, p. 141)
Hij heeft manifeste angst om teruggestuurd te worden en onderworpen te worden aan schendingen van de rechten van de mens.
De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd."

2.2.1. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.2.2. Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS zich onwillig toonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van zijn situatie, niet tot doel had de waarheid te achterhalen en enkel een weigering voor ogen had, dient te worden opgemerkt dat hij deze – nochtans ernstige – aantijgingen niet onderbouwt en niet nader uitwerkt. Hij toont niet aan de hand van concrete argumenten of elementen aan dat het CGVS bij de beoordeling van zijn asielaanvraag bevooroordeeld was of deze aanvraag niet eerlijk

behandelde. Hij maakt evenmin *in concreto* aannemelijk dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

2.2.3. In zoverre verzoeker op algemene wijze aanhaalt dat asielzoekers het wantrouwen jegens de overheid in hun eigen land vaak meenemen naar de asielinstanties, dient te worden opgemerkt dat aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen verbonden is in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Verzoeker brengt geen documenten bij ter staving van zijn verklaarde identiteit en herkomst. Hij stelde nochtans in Ghana over een geboortecertificaat te beschikken (administratief dossier, stuk 15, verklaring, nr.26B) en stond nog in contact met zijn thuisland (administratief dossier, stuk 3, p.5).

Verzoeker legt in onderhavig verzoekschrift omtrent de kern van zijn asielrelaas verklaringen af die geheel niet kunnen worden gerijmd met zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS. Hij ontkent in het verzoekschrift met klem dat hij ooit getuige was van enige besnijdenis en geeft aan dat hij slechts indirect op de hoogte kwam van het feit dat er in de omgeving van zijn vrienden een besnijdenis plaatsvond (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.4). Zijn verklaringen hierover bij het CGVS zijn nochtans duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Hij verklaarde aldaar eenduidig: *"Ik zag dat ze een meisje poogden te besnijdenis"*, stelde dat hij hierdoor gechoqueerd was, beschreef in detail wat er bij de besnijdenis gebeurde, gaf aan dat hij aan deze personen vroeg wat zij deden en bevestigde nogmaals duidelijk zijn persoonlijke aanwezigheid bij de besnijdenis waar hij aangaf dat hij niets kon doen om de besnijdenis te verhinderen en niet kon tussenkomen omdat hij daar alleen was (administratief dossier, stuk 3, p.13). Het feit dat verzoeker getuige was van een besnijdenis zou ertoe hebben geleid dat hij opriep tot een manifestatie, werd gearresteerd en het land diende te verlaten. Dat hij over een dermate cruciaal element in zijn asielrelaas tegenstrijdige verklaringen aflegt doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Uit verzoekers gezegden, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt daarenboven dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de datum waarop de manifestatie plaatsvond, waarop hij werd gearresteerd en mishandeld en waarop hij ontsnapte. Verzoeker tracht deze tegenstrijdigheid ten onrechte te minimaliseren. Vooreerst kan hij niet worden gevolgd waar hij stelt dat deze feiten de kern niet raken van zijn asielrelaas. Zij maken immers de essentie uit van dit relaas. Dat verzoeker ongeschoold zou zijn, kan, nog daargelaten dat hij aangaf dat hij zes jaar scholing genoot en nadien een opleiding als mecanicien aanvatte (*ibid.*, p.7-8), evenmin verklaren waarom hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de datum waarop dermate cruciale en bepalende gebeurtenissen voor zijn levensloop zouden hebben plaatsgevonden. Dat hij zich bij het CGVS tot vier maal toe zou hebben vergist over de datum waarop deze voor zijn asielrelaas essentiële en voor zijn verdere leven bepalende gebeurtenissen zouden hebben plaatsgevonden is geheel niet aannemelijk.

Tevens legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af inzake de petitie die al dan niet zou hebben plaatsgevonden naast de manifestatie. In de vragenlijst gaf hij spontaan aan: *"In die periode was er ook een petitie geweest"* (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst, nr.5). Bij het CGVS ontkende hij echter herhaaldelijk dat er in deze periode ook een petitie was (administratief dossier, stuk 3, p.14-15). Verzoeker ontkent op heden opnieuw dat hij iets vertelde over een petitie. Zijn verklaringen in de

vragenlijst zijn nochtans duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Bovendien ondertekende hij de vragenlijst, nadat deze aan hem in het Fanti werd voorgelezen, uitdrukkelijk voor akkoord en gaf hij hiermee aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op basis van de hierin aangehaalde verklaringen en het hierin aangehaalde nieuwsartikel met recht gemotiveerd dat verzoeker manifest leugenachtige verklaringen aflegde over door hem neergelegde foto's, alsmede dat hij in deze leugens bleef persisteren nadat hij met vaststellingen dienaangaande werd geconfronteerd. Verzoeker blijft in zijn verklaringen volharden in het verzoekschrift en laat uitschijnen dat het nieuwsartikel zoals aangehaald in de bestreden beslissing geen accurate gegevens zou bevatten. Dit verweer is niet dienstig. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat het nieuwsartikel foutieve informatie zou bevatten of niet accuraat is, staat het hem vrij om dit te doen. Hij dient dit echter te doen aan de hand van concrete en objectieve elementen en het volstaat geenszins om op louter algemene en ongefundeerde wijze te poneren dat dit nieuwsartikel geen of minder accurate gegevens bevat.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op de *sub* 2.2.6. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	W. MULS